

og Flæsk og til Dækning af de med den heromhandlede Ordning forbundne Udgifter*) samt Ret til *Nedsættelse af Kommunensævn* til at bistaa ved Ordningens Gennemførelse.

Lovens § 2 indeholder Bødebestemmelser, hvis Indhold svarer til Indholdet af en Række Bestemmelser i nyere Love om forskellige Landbrugsforhold. Den mindste Bøde er 20 Kr., i Gentagelsestilfælde 40 Kr. Bøderne tilfalder en under Landbrugsministeriet sorterende Fond, hvis Midler anvendes til Ordningens Fremme. — Bøderne kan paalægges af Landbrugsministeren, indenfor et Beløb af 2 000 Kr. Det staaer den paagældende frit for inden 14 Dage, efter at Landbrugsministerens Afgørelse er tilgaaet ham, at forlange Sagen undergivet Domstolens Afgørelse, hvilket da foranlediges af Landbrugsministeren. (En indledet Sag bortfalder dog, naar Landbrugsministeren tager sin Paastand om Bøde tilbage, eller naar den tiltalte, som har begæret Domstolens Afgørelse, frafalder samme). En af Landbrugsministeren truffen Afgørelse har Gentagelsesvirkning i samme Grad som en Retsafgørelse.

Lovforslaget blev ved I. Behandling i *Folketinget* anbefalet i korte Udtalelser af Ordførerne for Regeringspartierne (*Larsen [Bjerre]* og *Andreasen [Forsinge]*) og Ordføreren for Venstre (*Duborg*); sidstnævnte ønskede dog Sagen henvist til Behandling i et Udvalg. Ordføreren for Retsforbundet (*Oluf Pedersen*) mente, at man skulde »nøjes med at foretage de Indgreb, som de udenlandske Kontingenteringer nødvendiggør, men lade den hjemlige Produktion i øvrigt passe sig selv.« Paa det konservative Folkepartis Vegne udtalte *Ulrich*, at Partiet ikke kunde gaa med til Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, idet han gjorde gældende, at naar Rigsdagen skulde have Ansvaret, maatte den ogsaa kunne kræve at faa at vide, paa hvilken Maade Rationeringen agtedes foretaget, ligesom han ønskede Lovens Varighed betydeligt begrænset. Kommunisternes Ordfører (*Aksel Larsen*), erklærede det for en given Ting, at Partiet vilde stemme imod Lovforslaget, da det tog Sigte paa en systematisk Nedsættelse af Levnedsmiddelproduktionen med en Prisforhøjelse for Øje.

Folketingets Udvalg delte sig i et *Flertal* (Regeringspartierne), som indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og to *Mindretal*.

*) Ved Bekendtgørelse af 28. Februar 1933 blev Afgiften indtil videre fastsat til 2 Kr. pr. Svin.